

ע"פ 26200/01/18 - ט מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 26200-01-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ט מ
ע"י ב"כ עו"ד ארקדי אליגולאשוילי

המערערת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 28.11.17
בת"פ 49218-12-14.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בחבלה חמורה ונדונה ל - 45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, שני חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, קנס בסך 500 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 5.2.13 תקפה המערערת את המתלוננת, גיסתה לשעבר, לאחר שהסתיים דיון שעסק בהסדרי גירושין מבעלה. בתום הדיון יצאה המתלוננת בעקבות המערערת, רצה אחריה תוך שהיא מטיחה בפניה את המילים הבאות: "זונה, אל תפגעי בבנות, תפסיקי לפגוע בהן". המערערת סטרה בכוח לפניה של המתלוננת לסירוגין בשתי ידיה שוב ושוב, תפסה את ראשה בשערותיה, כופפה את גופה קדימה והטיחה את גופה ואת ראשה בקיר שמאחוריה. המתלוננת קרסה על הרצפה והמערערת הלכה מהמקום. המתלוננת קמה והמשיכה ללכת אחרי המערערת. כתוצאה ממעשי המערערת נחבלה המתלוננת ונגרמו לה, בין היתר, זעזוע מוח והמטומה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת טוען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתה ולהטיל עליה עונש של

של"צ. נטען כי המערערת הנה אם חד הורית לשלושה ילדים קטנים, אישה נורמטיבית ללא עבר פלילי. מעת האירוע חלפו חמש שנים, במהלכם לא הסתבכה המערערת שוב בפלילים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערערת אינה בעלת קווים עבריינים או אלימים באישיותה. היא נטלה אחריות על מעשיה והודתה במיוחס לה. נטען כי התקיפה היתה אקט ספונטני שלא תוכנן מראש ע"י המערערת ונעשה כתוצאה מפרובוקציה מצד המתלוננת שניסתה לגרום לתגובה אלימה מצד המערערת. העבירה בוצעה על רקע טרור ממשי שחוותה המערערת באותן שנים מהמתלוננת ובני משפחתה על רקע הליך גירושין שהתנהל באותו זמן מאחיה של המתלוננת. הטרור התבטא בתקיפות מילוליות חמורות מצידם, כפי שהעיד עו"ד משה הרפז בפני בית משפט קמא, שהצריכו לא פעם התערבות של אנשי ביטחון, כפי שהיה באירוע דנן. עו"ד הרפז, המייצג את המערערת בביהמ"ש לענייני משפחה, אף העיד כי הוא ביקש ממשמר בתי המשפט להלוות למערערת בצאתה מאולם הדיונים, אך המתלוננת ובני משפחתה הבחינו בה בהולכה לעבר החניה, שאז רצה המתלוננת אחרי המערערת והתגרת בה. התקיפה נמשכה לכל היותר 3 שניות, כפי שנראה בבירור בסרטון מצלמות האבטחה, בסיומן המשיכה המערערת בהליכה לעבר החניה ואילו המתלוננת המשיכה לרדוף אחריה יחד עם יתר בני המשפחה. כמו כן, נטען כי למתלוננת לא נגרמו נזקים כתוצאה מהתקיפה ומסקנותיו של בית משפט קמא אינן מבוססות. נטען כי המתלוננת מנסה לנווט את ההליך הפלילי לטובתה ולפגוע במערערת. באשר להרשעת המערערת, נטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתה. המערערת הקדישה את חייה לגידול ילדיה, וכעת היא מבקשת להתחיל בלימודים אקדמיים ולהתקדם מבחינה תעסוקתית, אך הרשעתה סוגרת בפניה אפשרות שיקומית זו. עוד נטען כי העונש שנגזר על המערערת משמעו התמוטטות כלכלית, משום שהוא מחייב אותה לסגור את העסק שלה למשך 45 ימים ולאבד לקוחות קבועים הנזקקים לשירותיה מספר פעמים בחודש ונטען כי היא המפרנסת היחידה של ילדיה. הסנגור הוסיף כי בקשת המתלוננת לתסקיר קורבן עבירה לא באה בהסדר שבין הצדדים ולמערערת לא הייתה אפשרות להתגונן בנקודה זו ונוצר רושם שכל מצבה של המתלוננת נובע ממעשי המערערת.

לעניין ההרשעה הודגש כי בעלה לשעבר של המערערת אינו משלם מזונות הילדים והנטל הכלכלי המוטל עליה כבד מאוד.

ב"כ המשיבה טענה כי גזר דינו של בית משפט קמא הנו ברור ובהיר. המערערת הודתה בכתב אישום מתוקן והתקיפה מצד המערערת יכולה היתה להיפסק בכל שלב. אין מקום לקבל את טענות המערערת כנגד המתלוננת שמשמעותן, כך נטען, העדר קבלת אחריות. המערערת הודתה בתוצאות המעשים. העונש שהוטל על המערערת מאזן בין חומרת הנסיבות לבין מצבה באופן שנוטה לקולה. על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת עולה כי הינה ילידת 1980, גרושה ואם לשלושה ילדים, בעלת עסק עצמאי כקוסמטיקאית, ללא עבר פלילי קודם. שירות המבחן התרשם מאישה נורמטיבית ללא קווים עברייניים או אלימים באישיותה. הוערך כי העבירה בוצעה על רקע הליך גירושין סוער. כיום נותק הקשר בינה לבין הגרוש שלה באופן המפחית משמעותית את הסיכון להישנות מקרים דומים. המערערת אמרה לשירות המבחן כי החלה ללמוד באוניברסיטה הפתוחה את מקצועות האדריכלות והעיצוב, אך הפסיקה לימודיה לפני סיומם ומעוניינת להמשיכם בעתיד. הומלץ להימנע מהרשעתה ולהטיל עליה עונש של"צ בהיקף 140 שעות.

דין

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים: "**רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה**" (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)).

6. מעשיה של המערערת הנם חמורים. שלא כטענת הסנגור, אין מדובר במעשה פשוט אלא בתקיפה אקטיבית שכללה פעולות חוזרות ונשנות, סטירות, משיכה בשערות והדיפה עוצמתית של המתלוננת שגרמה לה לזעזוע מוח. מתסקיר נפגע עבירה נלמד כי השפעת התקיפה משליכות על מציאות חייה היומיומית של המתלוננת ועל עתידה. בהקשר זה ומבלי להידרש להכרעה במידת הנזקים שנגרמו לה, לגביהם טען הסנגור כי הם "נופחו" ע"י המתלוננת במגמתיות מכוונת, הרי שהצדדים הסכימו בכתב האישום המתוקן על הנזקים שנגרמו לה, ומשכך אין על כך עוד מחלוקת. באשר להשפעת ההרשעה על המערערת, לא הוכח נזק קונקרטי וספציפי שייגרם לה בגין הרשעתה. המערערת עוסקת מזה שנים במשלח יד פרטי ועצמאי ושואפת לסיים את לימודיה ואף להשתלב בתעסוקה בתחום האדריכלות והעיצוב.

7. באשר לעונשים שהוטלו על המערערת. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

8. בית משפט קמא עמד בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, מידת הפגיעה שנגרמה לערכים המוגנים ומידת הפגיעה במתלוננת. מתחם העונש ההולם שקבע הוא מתחם העונש הנוהג בעבירות אלה. בנסיבות דנן ישנה הצדקה להתחשבות לקולה במערערת, כדלקמן: לזכות המערערת עומדת הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים, הבעת חרטה כנה מצדה, העדר הרשעות קודמות וחלופ הזמן מעת ביצוע העבירה, במהלכו לא נפתחו נגדה תיקים נוספים, וכן תסקיר חיובי של שירות המבחן שנערך בעניינה, ובכלל זה ההמלצה לבטל את הרשעתה. כמו כן, יש להתחשב לקולה, במידת מה, בכך שלתקיפה קדמה התגרות מצד המתלוננת והיא בוצעה בסערת רגשות, ללא תכנון ועל רקע הליך גירושין מתוח, שכיום הגיע לסיומו. יש להתחשב לקולה גם במצבה המשפחתי של המערערת המגדלת שלושה ילדים קטנים ומפרנסת אותם לבדה במסגרת עיסוקה כעוסק מורשה עצמאי. בנסיבות אלה ניתן להקל מעט עם המערערת באופן שאנו מורים על המרתו של רכיב המאסר בעבודות שירות בשל"צ בהיקף של 140 שעות כפי שהמליץ שירות המבחן. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם. המערערת תחל בביצוע השל"צ עד יום 1/10/18.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד